

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2015 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obžalovanému **M. C.**, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, **o návrhu obžalovaného M. C. na odňatie veci Okresnému súdu Trnava a prikázanie veci inému okresnému súdu, takto**

r o z h o d o l:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. C. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 2 T 63/2015 sa tomuto súdu **n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e:

Na Okresnom súde Trnava sa pod sp. zn. 2 T 63/2015 vedie proti obžalovanému M. C. trestné stíhanie pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný M. C. podal 24. júla 2015 na Okresnom súde Trnava návrh na odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. a námietku zaujatosti voči sudcovi JUDr. Rastislavovi Kreslovi, o ktorej samosudca v zmysle § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania (č. l. 251-252).

Vo vzťahu k návrhu na odňatie a prikázanie veci obžalovaný uviedol, že 23. júla 2015 sa od dôveryhodnej osoby dozvedel, že sudcovia Okresného súdu Trnava „sú v blízkom rodinnom prepojení resp. sú medzi nimi a poškodeným J. M. priame rodinné väzby a nadštandardné priateľské väzby“ čo v jeho trestných veciach smeruje k tomu, že sudcovia kriminalizujú jeho osobu a vedú konanie „bez náležitého preskúmania“ v jeho neprospech.

Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol trestnú vec Okresnému súdu Trnava odňať a prikázať Okresnému súdu Trenčín.

Najvyšší súd Slovenskej republiky za použitia § 23 ods. 1 Tr. por. preskúmal predložený spisový materiál vo vzťahu k dôvodom odňatia veci Okresnému súdu Trnava a jej prikázaniu Okresnému súdu Trenčín, a dospel k záveru, že predmetný návrh obžalovaného M. C. nie je dôvodný.

Z čl. 38 ods.1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. môže byť z dôležitých dôvodov vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa, pričom o odňatí a prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

V zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré v konkrétnej trestnej veci zabezpečia lepšie uplatnenie základných zásad trestného konania prostredníctvom súdu, ktorému je vec delegovaná. Za dôležité dôvody súdna prax považuje napríklad hospodárnosť trestného konania, rýchlosť konania, potrebu vykonávania spoločného konania, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov, tiež však aj okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, ako hlavného predpokladu spravodlivého rozhodnutia, ako i okolnosti, ktoré zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne, spravodlivé prejednanie a rozhodnutie súdu. Na odňatie a prikázanie veci (delegáciu) teda musí existovať dôležitý dôvod, čím sa zvyrazňuje **výnimočnosť** takéhoto postupu. Pri posudzovaní, či v konkrétnej trestnej veci existujú dôležité dôvody na delegáciu, nemožno vychádzať len z jedného hľadiska, ale vo vzájomnej súvislosti treba hodnotiť všetky

okolnosti, ktoré prichádzajú do úvahy. Navyše, delegácia nesmie byť nikdy prostriedkom k odňatiu obžalovaného jeho zákonnému sudcovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po splnení prieskumnej povinnosti v podanom návrhu nezistil existenciu žiadnych takých konkrétnych okolností, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o dôvodnosti odňatia veci Okresnému súdu Trnava a jej prikázaniu Okresnému súdu Trenčín, resp. inému okresnému súdu.

Pri úvahách, či v konkrétnom prípade sú dané dôležité dôvody odňatia a prikázania veci, treba hodnotiť všetky do úvahy prichádzajúce argumenty pre takýto postup aj v ich vzájomnej súvislosti. Pritom dôvody na odňatie a prikázanie veci čo do opodstatnenosti a závažnosti musia byť zrovnateľné s významom ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov.

Ústavným zákonom zo dňa 9. januára 1991, číslo 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 1. októbra 1992, výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z článku 38 ods. 1 Listiny a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého - „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t.j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu toho istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené tak závažné „dôležité“ dôvody, ktoré sú zrovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle jej článku 48 ods. 1.

V danom prípade takéto dôvody obžalovaný M. C. vo svojom návrhu z 23. júla 2015 (doručenom Okresnému súdu Trnava 24. júla 2015) neuviedol, a nevyplývajú ani z obsahu trestného spisu.

Vo svojom návrhu uviedol, že sudcovia Okresného súdu Trenčín sú voči nemu zaujatí, pretože sú údajne v príbuzenskom a priateľskom vzťahu k poškodenému J. M.

V predmetnej veci obžalovaný neuviedol však žiadne konkrétne okolnosti vo vzťahu k jednotlivým sudcom okresného súdu. Ním uvádzané iba všeobecné, paušálne a ničím

nekonkretizované tvrdenie o príbuzenských, resp. priateľských vzťahoch sudcov okresného súdu vo vzťahu k poškodenému, nie je takou skutočnosťou alebo dôkazom, ktorý by mohol sám osebe spochybňovať objektivitu a nestrannosť sudcov Okresného súdu Trnava.

Navyše súčasťou spisu sú aj vyjadrenia všetkých sudcov Okresného súdu Trnava (č. l. 258), ktorí sa zhodne vyjadrili, že v predmetnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného M. C., resp. poškodeného J. M. nepoznajú, a nemajú k nim žiaden pomer, čím tvrdenia obžalovaného vyvracajú.

Z relevantného spisového materiálu nevyplývajú ani žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaným uvádzané dôvody sú teda len vo všeobecnej rovine a vyjadrujú jeho subjektívny pocit o nespravodlivosti konania, ktorý však nepodporil žiadnym objektívnym, dôležitým dôvodom v zmysle ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. Pre delegáciu veci na iný súd nestačí len všeobecná subjektívna domnienka obžalovaného o zaujatosti sudcov.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody najvyšší súd návrhu obžalovaného M. C. nevyhovел a predmetnú trestnú vec Okresnému súdu Trnava neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 24. novembra 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová